

Kinas præsident Xi Jinping: 'Skab en BRIKS-Plus fremgangsmåde for samarbejde'

5. sept., 2017 – Præsident Xi Jinping holdt en afsluttende pressekonference ved slutningen af BRIKS-topmødet i Xiamen i dag. Han sagde, at BRIKS-lederne havde opnået »bredt samtykke om den aktuelle, internationale situation, global styrelse og BRIKS-samarbejde«. På Kinas initiativ, sagde Xi, havde de inviteret fem andre lande, Thailand, Egypten, Tadsjikistan, Mexico og Guinea til at deltage i Dialogen mellem Fremvoksende Markeds- og Udviklingslande sammen med BRIKS-lederne. Under temaet, »At styrke gensidigt fordelagtigt samarbejde for fælles udvikling«, sagde Xi, »diskuterede ledere måder til styrkelse af internationalt samarbejde om udvikling og aftalte at skabe et bredt baseret udviklingspartnerskab og optrappe gennemførelsen af 2030-Agendaen for Bæredygtig Udvikling, for fælles udvikling af alle lande«.

Der har været spekulationer om, at BRIKS kunne blive udvidet på topmødet til BRIKS-Plus med tilføjelse af disse andre fem lande fra forskellige regioner, men ikke alle medlemmer var favorabelt indstillet over for et sådant projekt. Især havde Indien, der i de seneste par uger har haft en ophedet uoverensstemmelse med Kina over grænsespørgsmål, åbent modsat sig denne udvidelse.

Det stod ikke desto mindre klart, at dette praktiske samarbejde med andre udviklingslande ville skride hastigt fremad. Xi sagde: »Det er en fin tradition, at BRIKS har dialog og samarbejder med andre fremvoksende markeds- og udviklingslande. Under de nuværende omstændigheder er en sådan dialog og et sådant samarbejde blevet endnu vigtigere. Dialogen mellem Fremvoksende Markeds- og Udviklingslande, som Kina var vært for, har sendt et stærkt budskab om tættere syd-

syd-samarbejde og samarbejde om global udvikling. Ledere, der deltog i dialogen, er enige om, at fremvoksende markeds- og udviklingslande, der oplever et momentum for god vækst, er velplaceret til at spille en større rolle, når det kommer til at gennemføre 2030-Agendaen for Bæredygtig Udvikling og forbedre global, økonomisk styrelse. Vi må intensivere syd-syd-samarbejde, skabe en fremgangsmåde for BRIKS-Plus samarbejde, i vid udstrækning række ud til andre lande for at skabe partnerskaber for udvikling og etablere et åbent og afvekslende netværk af partnere i udvikling.«

Xi rapporterede ligeledes om BRIKS-landenes forpligtelse til at intensivere deres politiske og sikkerhedsmæssige samarbejde og styrke gensidig, strategisk tillid. »På topmødet er vi BRIKS-ledere enige om det synspunkt, at, med BRIKS-samarbejdet, der nu går ind i sit andet årti, må opbygning af institutioner gå fremad i overensstemmelse med de skiftende tider, hvis vi skal sikre stærk støtte til dybere og mere materielt samarbejde generelt.«

Han beskrev, at, i det forgangne år, havde de fem lande afholdt et møde mellem højtplacerede repræsentanter for sikkerhedsspørgsmål og det første, uafhængige møde mellem BRIKS-udenrigsministre. »Vi har udviklet køreplaner for samarbejde inden for områder som fremme af handel, handel med tjenesteydelser, valutaveksling, betaling i lokal valuta og partnerskab mellem det offentlige og det private, etableret det Afrikanske Regionale Center for den Ny Udviklingsbank og udarbejdet BRIKS Handleplan for Innovationssamarbejde«, sagde Xi. Han fortsatte, at BRIKS-ledere har aftalt at lægge mere vægt på innovation og på denne måde »gribe de historiske muligheder, som en ny runde af industriel revolution tilbyder og forbedre økonomisk struktur i et højere tempo med det formål at sikre mere robust og bæredygtig vækst og kvalitetsvækst for alle«.

I sin indledende formandsberetning på plenarmødet den 4. sept. havde Xi annonceret, at Kina bidrog med \$4 million til

projektforberedelsesfonden for BRIKS' Ny Udviklingsbank, for bankens operation og langsigtede udvikling. Derudover afsatte Kina \$75 mio. til økonomisk og teknologisk samarbejde og udvekslinger mellem BRIKS-lande. Kina vil også forpligte sig til \$500 mio. til Hjælpefonden for Syd-Syd-samarbejde. I sin formandsberetning citerede Xi en kinesisk talemåde for at udtrykke betydningen af solidaritet i BRIKS og sagde, »et partnerskab, der er skabt med den rette fremgangsmåde, trodser geografiske afstande; det er tykkere end lim og stærkere end metal og sten«.

Hele teksten:

Afsluttende pressekonference:
http://news.xinhuanet.com/english/2017-09/05/c_136586311.htm

Hovedtale til plenarforsamling:
https://www.brics2017.org/English/Headlines/201709/t20170904_1906.html

Foto: Kinas præsident Xi Jinping møder pressen efter BRIKS-topmødet i Xiamen, Kina.

Et svangert øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 4. sept., 2017 – De aftaler, der nu indgås på BRIKS-topmødet, der finder sted 3.-5. sept. i Xiamen, Kina, og som er forbundet med det umiddelbart efterfølgende Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, i det fjernøstlige Rusland, vil få stor betydning for udformningen af menneskehedens fremtid i resten af dette århundrede. BRIKS er, som Kinas præsident Xi Jinping påpegede her, en helt ny skabelse inden for verdenspolitik – det er ikke en alliance, men et partnerskab, på vegne af interesserne hos både partnere

og dem, der ikke er partnere. Og selv om dets medlemmer alle er lande under udvikling, så er BRIKS nu ansvarlig for 60 % af al vækst i verdensøkonomien i officiel målestok – og for meget mere i en sand videnskabelig målestok. BRIKS eksemplificerer, ligesom Bælte & Vej Initiativet, som det er nært forbundet med – såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen – det nye paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har været de intellektuelle fortalere for. Geopolitik har totalt slået fejl. BRIKS er den bølge, der fører til fremtiden. Hvor er det uheldigt, at amerikanere og vesteuropæere ikke må læse om dette og stifte bekendtskab med det; i så fald ville den stærke tendens mod en fornyet moral og enhed i nationen, som vi nu ser bryde ud i hælene på katastrofen med orkanen Harvey, være endnu stærkere.

Det er ikke tilfældigt, at endnu en farlig Koreakrise bryder ind på netop dette håbefulde øjeblik, som signaleres af BRIKS-topmødet og disse forandringer i USA, der finder sted fra det ene øjeblik til det næste. Se på, hvor det finder sted – på Kinas grænse, og på grænsen til Rusland, og til USA's traktatpartner Sydkorea, og tæt på Japan. Vil vi give lov til, at dette potentiale bliver sprængt i luften? – evt. sammen med en hel masse andet? Under diskussioner om denne seneste Koreakrise i dag sagde Lyndon LaRouche, at det var et direkte resultat af »udefrakommende kræfters« ødelæggelse af den succesfulde politik til at forebygge krig gennem udvikling, som han havde fastlagt i 1990'erne.

Under diskussioner i dag påpegede medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Diane Sare, det potentiale, der pludselig mærkes i USA, for, at Kongressen, præsidenten og det amerikanske folk kan komme sammen på vegne af dette lands reelle behov, som det udtrykkes i Lyndon LaRouches Fire Love fra juni 2014, og i USA's tilslutning til den store verdensmission for menneskehedens fremme, som nu anføres af Kina og Rusland.

Vi nærmer os det historiske momentum for fundamentale

forandringer, som vi i så lang tid har forberedt.

Foto: Et møde mellem BRIKS-ledere og ledere af delegationer fra inviterede stater. Xiamen, Kina, 5. september, 2017. (en.kremlin.ru)

BRIKS udsteder erklæring fra topmødet i Xiamen, Kina

4. sept., 2017 – Lederne af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika har udstedt deres Xiamen-erklæring under BRIKS-topmødet i Kina, som opfordrer til styrket og udvidet samarbejde.

»Idet vi understreger den rolle, som et styrket handels- og investeringssamarbejde spiller i udløsning af BRIKS-økonomiernes potentiale, har vi aftalt at forbedre og udvide mekanismer og omfang til forbedring og udvidelse af handels- og investeringssamarbejde, med henblik på at styrke BRIKS' økonomiske komplementaritet og BRIKS-landenes diversificering«, lyder dokumentet.

De opfordrer til fremme og indbyrdes opkobling af handel og investering og styrkelse af fælles politik; udveksling af information; og opbygning af kapacitet, inklusive fælles samarbejdsbestræbelser inden for handel og energi. De hilste ligeledes initiativet for at etablere BRIKS' E-Port Netværk, som vil operere på frivillig basis, og for at etablere en BRIKS E-handel Arbejdsgruppe, velkommen.

»Vi hilser ligeledes Kinas initiativ om at være vært for en International Import Expo i 2018 velkommen og tilskynder vore erhvervssamfund til aktivt at deltage i det«, lød erklæringen.

Med hensyn til spørgsmålet om korrupsion, siger erklæringen: »Idet vi er intenst bevidste om den negative virkning, korrupsion har på bæredygtig udvikling, støtter vi indsatsen for at styrke BRIKS-samarbejdet om antikorrupsion. Vi bekræfter vores forpligtelse til at intensivere dialog og udveksling af erfaring og støtter skabelsen af et kompendium om bekæmpelse af korrupsion i BRIKS-lande«, lød Xiamen-erklæringen, der blev vedtaget af gruppen mandag.

Erklæringen lagde særlig vægt på udviklingen af kernekraft. »Vi vil samarbejde for at promovere den mest effektive anvendelse af fossile brændstoffer og udvidet anvendelse af gas-, vand- og kernekraft, som vil bidrage til transformationen hen imod en økonomi for lav udledning; bedre adgang til energi og bæredygtig udvikling. I denne henseende understreger vi betydningen af en pålidelig tilgang til teknologi og finansielle midler til udvidelse af den civile kernekraftkapacitet, som ville bidrage til bæredygtig udvikling i BRIKS-lande.«

»Vi vil handle på basis af principperne om innovation, partnerskab, synenergi, fleksibilitet, et åbent og favorabelt erhvervsmiljø, tillid og sikkerhed, og beskyttelse af forbrugerrettigheder med det formål at sikre betingelserne for en blomstrende og dynamisk, digital økonomi, der vil være global, økonomisk udvikling og være til fordel for alle«, lød dokumentet.

I en tidligere separat erklæring fordømte ledere kraftigt Nordkoreas atomtest.

»Vi beklager stærkt atomtesten, udført af den Demokratiske Folkerepublik Korea. Vi udtrykker vores dybe bekymring over den nuværende spænding og det forlængede atomspørgsmål på Koreahalvøen og understreger, at det kun bør afgøres gennem fredelige midler og direkte dialog mellem alle berørte parter«, sagde dokumentet, der blev vedtaget på BRIKS-topmødet.

Foto: BRIKS-ledere deltog mandag i en underskrivelsesceremoni under BRIKS-topmødet i Xiamen, Kina. Fra venstre: Sydafrikas præsident Jacob Zuma, Brasiliens præsident Michel Temer, Ruslands præsident Vladimir Putin, Indiens premierminister Narendra Modi og Kinas præsident Xi Jinping. (AP Photo)

BRIKS - topmøde peger på Løsningen

Leder fra LaRouche PAC, 3. september, 2017 – En verden, der trues af den aktuelle fare for atomkrig, som det for nyligt blev understreget af Nordkoreas sjette atomvåbentest i denne weekend, og med økonomisk ødelæggelse, frembragt af, at man har forsømt at investere i nødvendige fremskridt inden for infrastruktur og videnskab, som i Texas og på hele den Mexicanske Golfkyst, ville gøre klogt i at koncentrere sig om BRIKS-topmødet, der er begyndt i Xiamen, Kina, og som finder sted 3.-5. sept.

Kinas præsident Xi Jinping, der er vært for topmødet, erklærede, at »fred og udvikling«, og ikke »konflikt og konfrontation«, er den politik, planeten har brug for. Han påpegede de »voksende finansielle risici«, der konfronterer verden under det nuværende system, og opfordrede i stedet til, at »vi forfølger en innovationsdrevet udvikling«. For at opnå dette, holdt han Kinas Bælte & Vej Initiativ frem som eksempel og angreb sladder om, at det blot skulle være endnu en geopolitisk plan for dominans:

»Lad mig udtrykke dette klart: Bælte & Vej Initiativet er ikke et instrument, der skal fremme nogen som helst geopolitisk dagsorden, men er derimod en platform for praktisk samarbejde.

Det er ikke en plan for ulandshjælp, men derimod et initiativ for indbyrdes forbunden udvikling, der kræver ekstensiv rådslagning, fælles bidrag og fælles fordele. Jeg er overbevist om, at Bælte & Vej Initiativet vil udgøre en ny platform for, at alle lande kan opnå win-win-samarbejde.»

Og, for denne verdens Thomas Tvivlere, har vi Kinas fænomenale og igangværende præstation med at løfte over 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og landets indsats for at gøre det samme i planetens mest udfordrende og forarmede områder – Afrika, Haiti osv.

Rusland under Vladimir Putin er helt enig i forpligtelsen til denne Xi Jinpings win-win-politik – samt til den underliggende idé om menneskets kreativitet, der driver den fremad. I en dialog den 1. sept. med flere end 1 million unge russere i klasseværelser i 24 regioner i hele landet, fastlog Putin pointen med veltalenhed og enkelhed:

»Dit mål er ikke bare at lave noget nyt. Det er selvindlysende. Det vil faktisk blive noget nyt, baseret på, hvad der tidligere er skabt. Dit mål er at tage et skridt fremad ... I, som nu begynder på et nyt liv, må lægge jer dette på sinde, være opmærksom på det og ikke kun gøre det bedre end forudgående generationer, men gøre det bedre på et nyt niveau ... For at vi kan bevare vores suverænitet og gøre livet for vort folk og de fremtidige generationer, jeres børn og børnebørn, bedre end i dag, er det bydende nødvendigt at gøre kvalitativt nye fremskridt.»

Der er således en grund til, at Lyndon LaRouche bliver ved med at påpege den globale lederskabsrolle, som i dag præsteres af Rusland og Kina, og behovet for, at USA bliver helt integreret i Bælte & Vej Initiativet. Præcis, som der også er en grund til, at Det britiske Imperium er fast besluttet på at gøre netop disse to nationer til mål for udslettelse, og ligeledes på at gøre Trump-administrationen i Washington til mål for ødelæggelse, for at Trump ikke skal leve op til sin

forpligtelse om at forbedre båndene til, og samarbejde med, Kina og Rusland. For den idé, som Putin forelagde for disse millioner af unge russere, er selve den hjørnesteen, på hvilken selve USA blev grundlagt.

Foto: BRIKS-ledermøde i det udvidede regi. (en.kremlin.ru)

Putin kommer med forslag til strategisk partnerskab forud for næste uges BRIKS-topmøde

Fredag, 1. september, 2017 – I en artikel med overskriften, »BRIKS: Mod nye horisonter for strategisk partnerskab«, som skal udgives i de førende medier i de fem BRIKS-lande, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, forud for BRIKS-topmødet, der finder sted 3. – 5. september i Xiamen, Kina, har Ruslands præsident Vladimir Putin fremlagt sine diskussionsforslag.

»Vi foreslår, at vi på det forestående topmøde diskuterer en pakke af forholdsregler til at reducere truslen om smitsomme sygdomme og skabe nye mediciner til forebyggelse og bekæmpelse af epidemier«, skrev Putin. »Vore lande er i besiddelse af et stort potentiale i denne henseende, som omfatter en solid og indbyrdes komplementær forskningsbase, enestående tekniske præstationer, uddannet personel og enorme markeder for videnskabsintensive produkter.«

Med et forslag om at skabe en platform for forskning i energi, skrev Putin, »Vi mener, at dette vil gøre os i stand til at

koordinere vores information, analyse og forskningsaktiviteter i de fem BRIKS-landes interesser, og som sluttelig ville fremme gennemførelsen af fælles projekter for investering i energi.«

Han opfordrede til samarbejde mellem små og mellemstore virksomheder (SMV'er), »vi mener, at vi bør integrere de nationale SMV'ers online-resurser til indførelse af crosslinks og anden kommerciel information, og til udveksling af data mellem pålidelige partnere.«

Hans forslag anbefalede ligeledes BRIKS' udkast til generelle regler for global informationssikkerhed: »Vi foreslår, at vi slår vore bestræbelser sammen for at skabe en juridisk basis for samarbejde og efterfølgende at udarbejde og vedtage generelle regler for staternes ansvarlige adfærd i denne sfære. Et betydeligt skridt i denne retning ville være underskrivelsen af en mellemstatslig BRIKS-aftale om international informationssikkerhed.«

Om internationale finansforhold skrev han: »Vi er rede til at arbejde sammen med vore partnere for at fremme reformer for internationale finansregler og overvinde det begrænsede antal reservevalutaers dominans. Vi vil også arbejde hen imod en mere afbalanceret fordeling af kvoter og stemmeandele inden for IMF og Verdensbanken.

Jeg er overbevist om, at BRIKS-landene vil fortsætte med at handle på en konsolideret måde imod protektionisme og nye barrierer i global handel«, sagde han.

»Målet er at skabe en pakke af forholdsregler for samarbejde for at modarbejde store, multinationale selskabers restriktive forretningspraksisser og krænkelser af konkurrenceregler tværs over grænserne.«

Med hensyn til den strategiske situation, adresserede han Ruslands succes i Syrien og skrev: »Takket være Ruslands og andre berørte landes bestræbelser, er betingelser for at

forbedre situationen i Syrien blevet skabt. Vi har leveret et alvorligt slag mod terroristerne og lagt fundamentet for lancering af en bevægelse hen imod en politisk afgørelse og en tilbagevenden til fred for det syriske folk«, og fortsatte, at »kampen mod terrorister i Syrien og andre lande og områder må fortsætte. Rusland opfordrer til, at man går fra debatter til den praktiske skabelse af en bred kontraterrorisme-front, baseret på international lov og under FN's ledelse.« Han fortsatte, »Vi påskønner naturligvis højt vore BRIKS-partners støtte og assistance i denne henseende.«

»Rusland anser det multifacetterede samarbejde, der er udviklet inden for BRIKS, for meget værdifuldt. Vore landes konstruktive samarbejde på den internationale scene har til formål at skabe en fair, multipolær verden og lige udviklingsbetingelser for alle«, understregede den russiske leder.

»Rusland står for tættere koordination af BRIKS-landenes udenrigspolitikker, primært i FN og G20, såvel som også i andre internationale organisationer«, sagde Putin. »Det er indlysende klart, at kun de kombinerede bestræbelser af alle lande kan være med til at frembringe global stabilitet og til at finde løsninger på mange akutte konflikter, inklusive dem i Mellemøsten ...«

Om Koreahalvøen skrev han: »Rusland mener, at politikken med at lægge pres på Pyongyang for at stoppe deres atommissilprogrammer, er vildledt og forgæves ... Områdets problemer bør kun afgøres gennem en direkte dialog mellem alle de berørte parter, uden forhåndsbetingelser. Provokationer, pres og militaristisk og fornærmende retorik er en blindgyde.« Han beskrev situationen på Koreahalvøen som »balancerende på randen af en storstilet konflikt« og gentog, at Rusland og Kina »har skabt en køreplan for en afgørelse på Koreahalvøen, der er designet til at fremme den gradvise lettelse af spændinger og skabelse af en mekanisme til varig fred og sikkerhed«.

Erklæringen blev udlagt på præsidentens website, <http://en.kremlin.ru/events/president/news/55487>

Én infrastrukturverden, der kollapser, og én, der bygges op.

POLITISK ORIENTERING 31. august 2017

Med næstformand Michelle Rasmussen:

»Man kan bruge en linje fra Charles Dickens, hvor han skrev om historien om to byer, men her har vi historien om to verdener, to verdenssyn; det ene er et kollapsende paradigme, hvor man simpelthen har forsømt at investere i moderne infrastruktur, i vedligeholdelse og modernisering af infrastrukturen og har udsultet infrastrukturen, med katastrofale konsekvenser, på den ene side; og så et nyt paradigme ... jeg vil fortælle historien om Schiller Instituttets årtier lange kamp for at realisere nogle nøgle-udviklingsprojekter, som nu faktisk er ved at blive til noget, fordi en stor nation som Kina har besluttet at være med.

Så først begynder vi i Houston. I har alle sammen set billeder og nyhedsdækningen. I Houston har vi en kombination af naturkræfter, hvor orkanen Harvey i USA faktisk er blevet en storm, der har den største mængde regnfald for en enkelt storm, 52 inches (132 cm) – kombinationen af virkelig stærke naturkræfter plus menneskelige fejl, fordi Houstons vandkontrol-system er fra lige efter Anden Verdenskrig, og så

har der været forslag om modernisering; det seneste forslag vil koste \$28 mia., men blev ikke til noget. Og nu har de en storm, hvor det mindste beløb, de snakker om, er \$100 mia. Deres system til oversvømmelseskontrol blev her for nylig vurderet og fik et C, som virkelig ringe. Nu er der 50 amter i Texas, som er påvirket. 33 af dem er i nødtilstand, og også 5 amter i Louisiana. Der skulle være 1,7 mio. mennesker, der måtte forlade deres hjem; vi har oversvømmede huse, forretninger, landbrug; ingen elektricitet i tusindvis af hjem; vi har en hel del raffinaderi-kapacitet, der er blevet lukket; vi har en meget vigtig både national og international havn, Houston, som virkelig har taget skade; jernbanenettet, man skønner, at 500.000 jernbanevogne er blevet ødelagt. ...

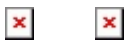
Helga [Zepp-LaRouche] holdt en hovedtale, der er tilgængelig på dansk på vores hjemmeside, hvor hun sagde – og det var samtidig med, at orkanen Harvey ramte – hvor hun sagde, at kun ved, at vi gennemfører Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, plus, at USA tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, kunne vi virkelig få gang i de nødvendige investeringer og moderniseringer.

Denne tragedie i Texas og Louisiana kan nu blive en opvågnings-alarmklokke til borgerne, til politikerne, om, at, nu skal der virkelig ske noget drastisk, og det kan kun lade sig gøre, hvis vi siger, at, nu skal vi ikke bare tale om LaRouches Fire Love; nu skal vi ikke bare tale om, hvor fremragende, det ville være, hvis USA tilslutter sig Bælte & Vej Initiativet, men nu skal det faktisk gøres....«

Lyd:

Dias til mødet...

Ruslands udenrigsminister Lavrov forklarer BRIKS- multipolaritet som alternativ til unipolære systems kaos

12. aug., 2017 – I sin tale den 11. aug. på »Kljazma-flodens Nationale Ungdomsuddannelsesforum, Terra Scientia«, fremlagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov BRIKS, der består af fem nationer, som et alternativ til unipolært kaos. Han refererede til dem, der ønsker at opretholde en unipolær verden, som tilhængere af kaosteori, hvorimod multipolaritet er vejen til fremtiden, der nu anføres af BRIKS.

Alt imens nogle i Vesten hævder, at en multipolær verden ville føre til kaos, så citerede TASS Lavrov for at sige: »Når vi

taler om kaos, vil en anden analyse måske være passende her: Der er mange faktorer, der viser, at de, der fremmede teorien om kontrolleret kaos, har mange fortalere blandt de nuværende politikere.«

»Når der nogle steder er konstant uro, må de lande, der er naboer til kriseområderne, være mere engagerede i at løse denne situation end at styrke deres egen økonomi og deres muligheder på verdensscenen«, forklarede han.

»Hvis vi undersøger kendsgerningerne – det kaos, der er blevet sået i Irak og Libyen, i Mellemøsten og Nordafrika som helhed og den impuls til de negative processer fra den udefrakommende intervention med brug af rå magt – så er dette alt sammen kød og blod af den unipolaritet, som vore vestlige modparter forsøger at opretholde«, fortsatte Lavrov.

Lavrov fremsatte som kontrast hertil, at »en ny, multipolær verden er ved at vokse frem. Der er kommet nye centre for økonomisk vækst, såvel som også nye finanscentre, som senere vil vinde politisk indflydelse. Disse lande ønsker at beskytte deres interesser og tage del i at bestemme den globale dagsorden og sætte tonen for internationale relationer, især i områder, hvor disse nye centre befinder sig. Disse områder er Kina, Indien, Brasilien og Sydafrika for at nævne et par stykker«, sagde Lavrov, idet han her nævnte BRIKS' fire andre medlemmer ud over Rusland.

Minister Lavrovs bemærkninger i deres helhed blev offentliggjort af Udenrigsministeriet (

se

http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNOkJE02Bw/content/id/2835310).

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov på »Terra Scientia«-forummet.

Xi Jinping: BRIKS-samarbejde vil indvarsle et nyt Gyldent Årti

19. juni, 2017 – I en åbningstale ved BRIKS-konferencen for udenrigsministre i dag, understregede den kinesiske præsident Xi Jinping, at samarbejde mellem BRIKS-nationerne »er en innovation, der transcenderer det gamle mønster med politiske og militære alliancer og forfølger partnerskaber snarere end alliancer«. BRIKS-organisationen overgår »den gamle tankegang med nulsumsspil« og »praktiserer i stedet et nyt koncept for gensidig fordel og win-win-samarbejde«. Han understreger, at BRIKS-mekanismerne for samarbejde meget godt imødekommer de fem medlemsnationers behov.

Den kinesiske leder understregede også, at »BRIKS-samarbejdsmekanismen har eksisteret i ti år, og BRIKS-medlemmer har fokuseret på udvikling, som ikke alene kommer befolkningerne i de fem lande til gode, men også giver verden en opskrift på at adressere fødevare- og sikkerhedsproblemer ... BRIKS-lande er et fællesskab for fælles interesser og fremtid«. Han opfordrede medlemsnationerne til at »udvikle win-win-ånden mest muligt« og arbejde sammen for at bidrage til organisationens udvikling. Han opfordrede dem til at prioritere udvikling og til at »følge multilateralisme og de grundlæggende normer for internationale relationer. Når vi blot tænker og arbejder hen imod det samme mål, vil BRIKS-samarbejdet blive mere produktivt og indvarsle et nyt, gyldent årti«, forudsagde han.

I sine bemærkninger ved det samme møde sagde den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, at Kina »er rede til at lægge

skulder til den vigtige mission med at åbne op for BRIKS-samarbejdets andet årti. Kina er klar til at diskutere BRIKS-Plus samarbejds mønstre og former«. Forespurgt om dem, der giver udtryk for tvivl om BRIKS' fremtid, svarede Wang, »der er nogle tvivlende røster. Jeg tror, dette viser, at det internationale samfund er opmærksomt på BRIKS. Med hensyn til, om BRIKS er ved at svinde eller ikke spiller en vigtig rolle, så mener Kina, at den vigtige tilgang er den, at se er at tro«. Han sagde, at alle lande burde erkende, at BRIKS yder et betydeligt bidrag til global, økonomisk udvikling, og at landenes økonomier viser stærkt »momentum og stærk vitalitet«.

Foto: Kinas præsident holdt åbningstalen ved BRIKS-topmødet for udenrigsministre.

Den nye dør åbner sig for menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelen med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat

Jacques Cheminade havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Institutet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om

russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet – feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitetssspørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i

dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

Harley Schlanger fra LaRouche-bevægelsen taler for erhvervs- og militærfolk i Frankfurt om britisk kup mod Trump

Frankfurt, 8. mrs., 2017 – I går talte Harley Schlanger for et publikum bestående af henved 100 erhvervsfolk og tyske reserveofficerer om det britiskkorkestrerede kup mod præsident Donald Trump. Arrangementet var arrangeret i fællesskab med den internationale afdeling af Frankfurt Wirtschaftsrat, en erhvervssammenslutning, der har forbindelse til den Kristendemokratiske Union, og Frankfurts Reservistenkameradschaft, og havde titlen »Hvem er ude på at sabotere 'Trump-revolutionen' og hvorfor?«, og havde Schlanger som eneste taler. Arrangementet blev afholdt i Villa Bonn, et ret eksklusivt sted for møder i Frankfurt, og der var omkring 100 gæster, hvoraf halvdelen var i uniform.

I sin introduktion introducerede oberst Axel Ebbecke (reserven) mange af de mere prominente gæster, inklusive »en

særlig gæst, fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, hvis ægtemand, hr. Lyndon LaRouche, er velkendt i USA for sine præsidentkampagner og for den kendsgerning, at han fungerede som rådgiver til Ronald Reagan-administrationen om politikken med det Strategiske Forsvarsinitiativ«. Harley blev introduceret med en kort gennemgang af sin baggrund, inklusive, at han har været hr. LaRouches officielle talsmand og chef for *EIR's* afdeling i det sydvestlige USA.

Schlanger gav en meget hårdtslående præsentation og forklarede det britiskkorkestrerede og George Soros-finansierede kupforsøg mod præsident Trump, hvor han forklarede, at dette var de samme personer, der lancerede kuppet mod Ukraines valgte regering i 2014. Han forklarede yderligere den kendsgerning, at valget af Trump udgør en del af en global afvisning af de seneste 20 års politik – den neolibérale politik med både globalisering og evindelig krig, og at Trump bliver angrebet, fordi han har forpligtet sig til at vende mange af disse politikker omkring.

Schlanger forklarede især Trumps hensigt om at etablere en positiv relation med lederne af både Rusland og Kina for at omstøde fremstødet, anført af Obama og briterne, for en Tredje Verdenskrig. I denne sammenhæng forklarede han også årsagen til den igangværende finanskrisen, behovet for at gennemføre Glass-Steagall og LaRouches Fire Love, samt nødvendigheden af, at USA og Europa går sammen med Kina, Rusland og BRIKS omkring Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Under hele præsentationen gestikulerede mange af gæsterne på den ene eller anden måde for at vise deres enighed med mange af de pointer, Schlanger kom med, især mht. kuppet i Ukraine, det frugtesløse i sanktioneerne mod Rusland, osv.

Efter præsentationen fulgte en livlig spørgsmål-og-svarperiode. Et spørgsmål, der reflekterede det, som mange tænkte, kom fra en Tv-journalist, der sagde, at han har en teori om, hvorfor de tyske medier er så ondsksfulde i deres dækning af

Trump:

»Tror De, at tyskerne har brug for et billede af en ond fjende, så de vil acceptere *status quo*? Jeg er forbløffet over, at dækningen er så ondskabsfuld.« Schlanger brugte sit svar til at forklare det, han tidligere havde sagt, mht. Merkel om hjernevasken af tyskerne omkring »kollektiv skyldfølelse«. Han talte om den rolle, som Bush-Harriman[1] netværkerne spillede i at installere nazisterne og sagde, at tiden var inde til, at Tyskland bryder fri af dette, som er en del af en fortsat besættelse af Tyskland. Mange mennesker opsøgte ham bagefter for at takke ham for at sige dette, og én person sagde, at vi, som tyskere, er bange for at sige sandheden – godt, du gjorde det!

Et andet, interessant spørgsmål kom fra en erhvervsprofessor, der sagde, at han mener, det er forkert at give Bush og Obama skylden for manglen på gode jobs. Skyldes dette ikke problemet med robotics og smarte teknologier, og vil det ikke blive endnu værre? Schlanger brugte her sit svar til at diskutere, hvordan kineserne skaber produktive jobs med Bælt & Vej-initiativet, og hvordan dette vil fortsætte med at skabe jobs på grund af den vægt, der lægges på videnskab i økonomien. Nye, videnskabelige opdagelser er en chance for at inspirere ungdommen for fremtiden, snarere end noget, der betyder en større pulje af en permanent klasse, der ikke kan beskæftiges.

En gæst spurgte, »Hr. Schlanger, tak for denne præsentation. De har vist os, at De har en dybtgående forståelse af amerikansk politik. Måske kan De hjælpe os og fortælle os, hvad der er galt med kansler Angela Merkel?«

Arrangementet sluttede med en reception, hvor uformelle diskussioner fortsatte med de fem LaRouche-repræsentanter, der var blevet inviteret til arrangementet.

Foto: Harley Schlanger ses her i Berlins gader under 'Sandhedens Dag', som LaRouche-bevægelsen, der i Tyskland har

et politisk parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo) med Helga Zepp-LaRouche som formand, arrangerede i mange lande den 23. februar, 2017. Se <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17973>

---

[1] Prescott Sheldon Bush Sr. (1895-1972) var en amerikansk bankier, der i 1924 blev vicepræsident for investeringsbanken A. Harriman & Co. Prescott Bush var fader til tidligere præsident George H.W. Bush og farfar til tidligere præsident George W. Bush. (-red.)

Brev til Helga Zepp-LaRouche fra Yemens udenrigsminister

8. marts, 2017 – Formand for Yemens Rådgivende Kontor for Koordination med BRIKS, Fouad al-Ghaffari, offentliggjorde i dag på de sociale medier følgende korte udtalelse, inklusive et screenshot af Helga Zepp-LaRouches interview med den kinesiske, engelske Tv-kanal (CCTV) i 2015.

I anledning af den Internationale Kvindedag [8. mrs.] modtog den Nye Silkevejslady, Helga Zepp-LaRouche, et brev, der var sendt til hende fra Yemens udenrigsminister, ingeniør Hisham Sharaf, i påskønnelse af hendes opfordring til at gøre Yemen til en perle i den Nye Silkevejsperlekæde. Fr. LaRouche har som svar udtrykt sin påskønnelse af dette brev og gentaget Schiller Instituttets principholdning med at stå på det yemenitiske folks side imod denne destruktive krig, og med en tilbagevenden til en national dialog for at finde en politisk løsning på krisen i Yemen og påbegynde processen med at

genopbygge og udvikle og integrere Yemen i den Nye Silkevej til vands og til lands.

EIR kan bekræfte modtagelsen af et brev fra Yemens udenrigsminister, Hisham Sharaf Abdullah, dateret 1. marts, som tiltaler fr. LaRouche som »Silkevejsladyen« og formand for det Internationale Schiller Institut. Hr. Sharaf udtrykte sin taknemmelighed over fr. LaRouche og hendes »internationale team i hele verden«, der har indtaget et stærkt standpunkt til støtte for det yemenitiske folk imod »Saudi-Arabien/Emiraternes morderiske aggressionsmaskine«. Dette standpunkt, understregede han, kombineret med hendes vedvarende opfordring til, at Yemen vedtager BRIKS-paradigmet og forvandler Yemen til en »perle i den Nye Silkevejsperlekæde«, har repræsenteret en magtfuld motivering for det yemenitiske folk til at vinde den kamp, det fører, og forberede lanceringen af processen med genopbygning og opbygning af landet.

Hr. Sharaf er medlem af det nye, nationale regeringskabinet i Sana'a, Yemen, som blev vedtaget af Yemens parlament sidste november. Siden 2011 har hr. Sharaf været viceminister og minister i flere ministerier. Iflg. Wikipedia har han en eksamen som civilingeniør fra Pennsylvania State University i 1983. Han fik en magistergrad i projektadministration med et bifag inden for IT fra Catholic University of America i 1988.

FN anerkender ikke den nationale regering i Sana'a som repræsentant for det yemenitiske folk, men anerkender præsidenten i saudisk eksil, Abedrabbo Mansour Hadi, som præsident. Hadis embedsperiode var udløbet, da han flygtede til Saudi-Arabien, hvor han blev brugt som en undskyldning for at lancere et folkemorderisk bombardement af Yemen i marts 2015. Hadi er ikke valgt af det yemenitiske folk, men blev udpeget af parlamentet for en begrænset periode midt i en kaotisk, politisk situation i landet.

Foto: Udenrigsminister i Yemen, Hisham Sharaf.

Xi Jinping i Davos: Vær ikke bange for at udforske en ny verden

Leder fra LaRouchePAC, 17. januar, 2017 – Med verdens blik rettet mod ham, holdt den kinesiske præsident Xi Jinping hovedtalen for Davos Verdensøkonomiske Forum den 17. januar, hvor han fremlagde det, hans Udenrigsministerium beskrev som »en gennemarbejdet plan for det menneskelige samfunds fremtidige fremskridt«.

Xi sagde, at den globale finansielle krise var forårsaget af, at »finanskapitalen udtog overdrevne profitter og af, at finansiell lovgivning ikke har håndteret dette«, og at der er voksende internationale krav om fundamentale reformer. Han præsenterede Kinas Bælt-og-Vej-initiativ som et åbent tilbud til alle nationer, fordi »udvikling er af folket, ved folket og for folket« og er baseret på voksende produktivitet baseret på udviklingen af videnskab og teknologi. Og han understregede, at menneskets historie »fortæller os, at man ikke skal frygte problemer, men at de må konfronteres ... Hvis man er ræd for stormen og for at udforske en ny verden, vil man før eller siden drukne i havet«.

Den totale intellektuelle og moralske bankerot af det gamle, døende paradigme reflekteredes godt af en forvirret establishment-deltager i Davos, Moises Naim fra Carnegie Institut, der blot kunne sprutte: »Der er enighed om, at der foregår noget enormt, på globalt plan og på mange måder uden fortilfælde. Men vi ved ikke, hvad årsagerne er, eller hvordan man skal håndtere det.«

Men dét ved Xi Jinping og Vladimir Putin, og dét ved ligeledes Lyndon LaRouche og de amerikanere, der er kloge nok til at lade sig lede af hans videnskabelige og strategiske tænkning. Inkluderer dette mon den næste præsident i USA, Donald Trump?

Som Putin sagde ved en pressekonference i Moskva, mens Xi endnu talte i Davos: »Jeg kender ikke hr. Trump ... Jeg ved ikke, hvad vil gøre på den internationale arena, så jeg har intet belæg for hverken at angribe ham, kritisere ham eller forsvare ham.« Det, der står klart, fortsatte han, er, at der foregår »et 'Maidan' i Washington for, at Trump ikke skal indtage embedet ... [og] at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med hensyn til implementeringen af hans løfter forud for valgkampagnen til det amerikanske folk og det internationale samfund«. Med hensyn til dem, der lakkede det løgnagtige dossier, så »er de værre end prostituerede, de har ingen moralske grænser«, udtalte Putin med eftertryk.

Det, der står på spil, er epokegørende, som Helga Zepp-LaRouche understregede i en strategisk vurdering, der udgives i det kommende nummer af *EIR* (se hele artiklen på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17403>)

»Det uhørte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklases lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen ...

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske

finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejjet til Renzis folkeafstemning i Italien ...

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra (endelig) bliver lagt i graven.«

Den britiske efterretningstjeneste afslører sig selv i sine operationer mod Trump. Af Helga Zepp-LaRouche

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens

nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra bliver henlagt.

14. januar, 2017 – Det uårte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklases lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen.

Præcis på selve aftenen før Trumps første pressekonference som nyvalgt præsident, bragte den amerikanske fjernsynsstation CNN og internetfirmaet BuzzFeed som en kæmpesensation historien om et dossier på 35 sider, hvor det ud over usigelige anekdoter om Trumps påståede seksuelle vaner også blev påstået, at man havde beviser for, at Trump faktisk var en russisk agent. Efter den af cyberekspertter for længst gendrevne kampagne om, at Rusland skulle have hacket den demokratiske nationalkomites (DNC) e-mails, systematisk have tilsmudset Hillary Clintons anseelse og dermed have hjulpet Trump til sejren, skulle denne nye aktion lægge grunden til en snarlig rigsretssag, før Trump endnu havde indtaget Det Hvide Hus.

Forfatteren til dette dossier hedder Christopher Steele, en ruslandsekspert fra den britiske udenrigs-efterretningstjeneste MI6, der havde fabrikeret dossieret allerede i sommeren 2016. Det cirkulerede i flere måneder blandt amerikanske mediekredse og ansås for så utroværdigt, at der selv i valgkampens heftigste periode ikke var nogen, der

ville offentliggøre det. Dossieret blev overgivet direkte til FBI-chefen Comey og derefter endnu engang af senator McCain til FBI, efter at McCain på en sikkerhedskonference i Canada fik en lovprisning at høre fra den tidligere britiske diplomat i Moskva, Sir Andrew Wood, af Steele og dennes troværdighed.

Efter at bølgerne over Ruslands påståede tyveri af det amerikanske valg gik højt, og Trump meddelte, at han stolede mere på Julian Assange fra Wikileaks end på de amerikanske efterretningstjenester, informerede de tre chefer for USA's efterretningstjenester – Clapper, Brennan og Comey – både USA's Senat, såvel som præsident Obama og den nyvalgte præsident Trump om deres version af hændelsen. Dossieret ville på grund af dets manglende troværdighed ikke have spillet nogen rolle, hvis ikke disse tre chefer havde tilføjet et resumé på to sider. Efter at det tvivlsomme dossier på denne måde havde fået en påtegning som et pålideligt efterretningsdokument, var dette startskuddet til, at CNN, BuzzFeed og derefter de øvrige medier offentliggjorde samtlige 35 sider.

Dagen efter ringede Clapper til Trump for at gøre opmærksom på, at dossieret ikke stammede fra de amerikanske efterretningstjenester, og at han hverken kunne stå inde for dets troværdighed eller det modsatte. Og helt usædvanligt offentliggjorde han så en tilsvarende skriftlig erklæring. Efter at de tre efterretningschefer selv havde udløst aktionen, fulgte Clapper den altså op med endnu en aktion, hvilket i disse kredse betegnes som en »CIA-operation«, hvad der oversat kan gengives med at tilrettelægge en diplomatisk flugtrute.

Så hvad drejer det sig altså om? Eric Denécé, direktør for det franske Center for Intelligence Research, offentliggjorde den følgende analyse under overskriften: »En chokerende mangel på beviser«, efter at han havde læst beretningen fra Ministeriet for Homeland Security og fra FBI om det angivelige russiske indgreb i den amerikanske valgkamp. »Washingtons establishment

blev fuldstændig overrasket over Trumps valgsejr og indså, at der ville følge en større hovedrengøring, hvor mange af dets medlemmer ville miste deres politiske stillinger og dermed deres økonomiske privilegier, der var et resultat af deres internationale økonomiske alliancer.«

Denne vurdering stemmer givetvis, men den beskriver kun ét aspekt af sagen. Det er indlysende, at det transatlantiske, neoliberale establishment har yderst svært ved at acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt på demokratisk vis. For dem er »verden gået op i fugerne«, som Merkel siger; den er »stærkt chokeret«, som [den tyske forsvarsminister Ursula] von der Leyen udtrykte det. Den verden, der er gået op i fugerne, er den unipolære verden, som de neokonservative i Bush senior-administrationen i tiden efter Sovjetunionens opløsning besluttede, skulle være den enerådende. De proklamerede dengang »The Project for a New American Century« (PNAC), der skulle grundlægge et verdensrige på grundlag af det særlige, britisk-amerikanske forhold. De regeringer, der ikke ville underkaste sig denne unipolære verden, blev lidt efter lidt væltet af politikken for regimeskift, for eksempel gennem de udefra finansierede 'farvede revolutioner', sådan som Victoria Nuland uforblommet indrømmede det i tilfældet med Ukraine. Alene her betalte USA's Udenrigsministerium \$5 mia. til NGO'er. Men det drejede sig også om direkte militær indgriben under påberåbelse af forsvar for demokrati og menneskerettigheder, som i tilfældet med Irak, Libyen, Syrien osv. Og naturligvis var Rusland og Kina den egentlige, sluttelige målskive for denne politik med regimeskift.

I dette arrangement var EU-bureaukratiet den hemmelige juniorpartner, der selv nød frugterne af dette globaliseringssystem, selv var opsat på den størst mulige udvidelse af sit imperium, sådan som Robert Cooper åbent indrømmer det, og kun lejlighedsvis konkurrerede om dominansen med City of London og Wall Street. En forudsætning for medlemskabet i denne unipolære verdens establishment-klub var

naturligvis også, at man overtog den officielle fremstilling (»narrativ«), at det, som det drejede sig om i alle disse destabiliseringer af demokratisk valgte regeringer og disse krige, var »frihed«, »demokrati« og »menneskerettigheder«, alt imens det hos de andre altid drejede sig om »diktatorer« og »dæmoner«. Og naturligvis ville alle de, der havde disse unipolære briller på, i en analyse af »flygtningekrisens årsager« ikke slippe godt fra at nævne dette ved navn, for det ville have betydet, at man måtte have fordømt de ulovlige krige, der har kostet millioner af menneskers livet, og så var man blevet smidt ud af klubben.

Med Donald Trump har nu en person vundet valget, der, som Obama udtrykte det om Putin, »ikke var med på holdet«, og som er enig med (senator) Tulsi Gabbard og en række konservative militærpersoner i, at disse krige for regimeskift må holde op, og som, med den ultimative overtrædelse af tabuet, oven i købet atter vil normalisere forholdet til Rusland!

Den ansete amerikanske journalist Robert Parry sammenlignede de amerikanske efterretningstjenesters metoder mod Trump med J. Edgar Hoovers afpresningsmetoder. Christopher Steeles grove taktikker minder imidlertid også om den ligeledes af den britiske efterretningstjeneste inspirerede »Troopergate«-skandale, hvor det med en vis succes i begyndelsen af Bill Clintons præsidentskab blev forsøgt at fremstille ham som en hæmningsløs sexgalning, forarbejdet, så at sige, for den senere lancerede Lewinsky-affære, der havde til formål at ødelægge Clintons præsidentskab.

Det spektakulære i operationen mod Trump er imidlertid, at den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske modpart, der i årtier har arbejdet som »spøgelser« i det skjulte, nu er tvunget til at stille deres totale nøgenhed offentligt til skue. Den sidste dilettantiske påstand fra Steele, der i øvrigt også var en ledende aktør i afsløringen af korrupsionsskandalen i FIFA og var den vigtigste MI6-agent i sagen om mordet på Litvinenko, demonstrerer de direkte

interventioner i USA's interne anliggender på vegne af Det britiske Imperium, som blot er et synonym for begrebet »globalisering«.

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejtet til Renzi's folkeafstemning i Italien.

Påstanden om, at Putin har stjålet valgsejren fra Hillary Clinton, eller at han også vil blande sig i de kommende valg i flere europæiske stater, er et desperat forsøg fra dette synkende imperiums side på at bevare fortolkningsoverhøjheden.

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra bliver henlagt.

Oxfam

Globale

Velfærdsrapport:

de 8 rigeste = de 3,6 mia. fattigste

16. jan., 2017 – Ifølge en netop publiceret rapport fra den britiske NGO, Oxfam, »er svælget mellem de superrige og den fattigste halvdel af den globale befolkning skarpere end tidligere antaget, med blot otte personer, der ejer lige så meget rigdom, som 3,6 mia. mennesker tilsammen«. For et år siden skulle der 62 af verdens rigeste mennesker til at udgøre det samme som halvdelen af planetens befolkning. Disse otte personer omfatter seks amerikanere, en mexicaner og en spanier; alle for nær en enkelt får deres rigdom fra finansaktiviteter eller fra informationsteknologi-sektoren.

Det er sandsynligt, at disse otte personer ikke er blevet så meget rigere, men – som det ses at den uafbrudte tidevandsbølge af flygtninge, der strømmer ind i Europa fra briternes, saudiernes og Obamas krige, eller fra det igangværende folkemord i Yemen – så er et udsnit af verden blevet meget fattigere.

Oxfam-rapporten, der har timet sin publikation til at falde samtidigt med den årlige samling af de globale, politiske eliter og forretningseliter i Davos, Schweiz, dokumenterer virkningerne i den virkelige verden af imperiepolitikken med »langvarige krige«.

»Ifølge Forbes-listen«, siger rapporten, »er grundlæggeren af Microsoft, Gates, den rigeste person, med en nettoværdi på \$75 mia. De andre er, efter rangfølge, Amancio Ortega, den spanske grundlægger af modehuset Inditex, finansmanden Warren Buffett, den mexicanske forretningsmagnat Carlos Slim Helu, Amazon-

bossen Jeff Bezos, Facebook-skaber Mark Zuckerberg, Oracles Larry Ellison og Bloomberg, New Yorks tidligere borgmester.«

Oxfam rapporterede ligeledes, at indtægterne for verdens 10 største selskaber overstiger de samlede indtægter for 180 nationer.

Dette er frugterne af det gamle paradigme, der nu bliver afvist i nationale valg og erstattet af BRIKS-paradigmet med udvikling gennem Den Nye Silkevej.

Foto: Citat af Mahatma Gandhi: 'Fattigdom er den værste form for vold'.

Til refleksion.

**RADIO SCHILLER den 3. januar
2017:**

**Året 2017: Hvor vi
konsoliderer verdens nye
Silkevejsparadigme**

Med formand Tom Gillesberg

Kinas præsident Xi understreger betydningen af BRIKS-samarbejdet i brev til BRIKS-lederne

Søndag, den 1. januar, 2017 – I et brev til de fire andre BRIKS-ledere opfordrede præsident Xi Jinping de fem lande til at intensivere deres partnerskab i det kommende år, for en lysere fremtid. »BRIKS-samarbejdet, en model for samarbejde mellem fremvoksende markeder og udviklingslande, har bragt fordele til befolkningerne i BRIKS-landene og ydet store bidrag til at styrke den globale, økonomiske vækst, forbedre den globale styrelse og promovere demokratiseringsprocessen i de internationale relationer«, skrev Xi til lederne af Brasilien, Rusland, Indien og Sydafrika. I BRIKS-samarbejdets andet årti, der indledes i 2017, vil BRIKS-nationerne gøre større fremskridt i deres samarbejde og spille en større rolle i internationale anliggender, sagde den kinesiske præsident. »Konfronteret med voksende usikkerhed og ustabilitet i den internationale situation må BRIKS-landene styrke solidaritet og samarbejde og beskytte fælles interesser.«

BRIKS-topmødet, der vil blive afholdt i Xiamen, Kina, i september måned, vil have fire aspekter: en intensivering af pragmatisk samarbejde for fælles udvikling; styrkelse af global styrelse for i fællesskab at imødegå udfordringer; gennemførelse af mellemfolkelige udvekslinger for at konsolidere offentlighedens støtte til samarbejde; og promovering af opbygning af mekanismer til etablering af et bredere partnerskab. »I overensstemmelse med en åben, inkluderende og win-win-ånd i BRIKS vil Kina arbejde sammen med andre BRIKS-lande for at gøre Xiamen-topmødet til en succes og avancere BRIKS-samarbejdet til et nyt niveau«, sagde Xi.

Foto: BRIKS-lederne fra det 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, 15.-16. okt., 2016, fra venstre: Jacob Zuma, Sydafrika; Xi Jinping, Kina; Narendra Modi, Indien; Vladimir Putin, Rusland; Michel Temer, Brasilien.

Putin sender nytårshilsner til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og nyvalgte præsident Trump

31. dec., 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin sendte nogle bemærkelsesværdige nytårsbudskaber til lederne af Japan, Tyrkiet, BRIKS og den nyvalgte præsident for USA.

I sin hilsen til den japanske premierminister Shinzo Abe bemærkede Putin med tilfredshed de betydelige fremskridt i de russisk-japanske relationer i 2016.

»De konstruktive forhandlinger i Rusland, Peru og Japan har muliggjort betydelige fremskridt i løsningen af vigtige spørgsmål på den bilaterale dagsorden«, sagde Putin og udtrykte håb om et fortsat samarbejde for at opbygge reelle partnerskabsrelationer mellem Rusland og Japan.

Idet han forbigik præsident Barack Obama, sendte Putin et lykønskningstelegram til nyvalgte, amerikanske præsident Donald Trump. Kremls presseerklæring lød: »I sit lykønskningsbudskab udtrykte Ruslands statsoverhoved håb om, at, efter Trumps overtagelse af præsidentembedet i USA, de to stater på en konstruktiv og pragmatisk måde vil være i stand til at tage reelle skridt til at genoprette mekanismer for

bilateralt samarbejde inden for diverse felter og bringe interaktionen på den internationale scene til et kvalitativt nyt niveau. Alvorlige globale og regionale udfordringer, som har konfronteret vore lande i de senere år, bekræfter på en levende måde, at de russisk-amerikanske relationer fortsat er en vigtig faktor i at sikre stabilitet og sikkerhed i nutidens verden.«

Ifølge TASS lykønskede Putin BRIKS-partnerne og udtrykte tillid til, at Rusland og dets partnere i den uformelle sammenslutning vil fortsætte med meningsfuld interaktion på bilateralt grundlag og inden for rammerne af diverse organisationer og fora.

Den kinesiske leder Xi Jinping og den russiske præsident sendte hinanden nytårshilsner med håbet om udvidet samarbejde.

»I det nye år har jeg til hensigt at arbejde hånd i hånd med Dem for at være med til at bevare tætte kontakter på højt niveau, styrke strategisk og politisk tillid, samarbejde om at integrere det Økonomiske Silkevejsbælte og EAEU [Eurasisk Økonomisk Union], og intensivere praktisk samarbejde«, lyder Putins budskab til Xi.

Xi Jinping har ligeledes til hensigt at gennemføre strategisk samarbejde i internationale anliggender og opretholde stabiliteten i det omfattende, strategiske partnerskab mellem Beijing og Moskva.

Putin »mindedes varmt det bilaterale møde under BRIKS-topmødet i Goa [Indien] og bekræftede sin beredvillighed til at fortsætte den meningsfulde dialog og det konstruktive, fælles arbejde for at styrke det russisk-brasilianske, strategiske partnerskab«, sagde Kremls pressetjeneste. Han indbød også præsident Michel Temer fra Brasilien til at tage imod en »stående invitation til ham til at besøge Rusland som et statsbesøg«.

I sit budskab til Indiens præsident Pranab Mukherjee og

republikkens premierminister Narendra Modi bemærkede Putin, at det forgangne år var succesfuldt mht. relationer mellem Rusland og Indien, og han udtrykte håb om, at 70-års jubilæet for etableringen af diplomatiske relationer mellem Rusland og Indien, som falder i 2017, »vil blive markeret gennem en optrapning af produktivt, bilateralt samarbejde inden for mange sfærer«.

Det russisk-sydafrikanske møde under BRIKS-topmødet i Goa bekræftede, at bilaterale relationer udviklede sig succesfuldt i en ånd af omfattende, strategisk partnerskab, sagde den russiske præsident i sin lykønskning til Sydafrikas præsident, Jacob Zuma.

I en nytårshilsen til den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan sagde Ruslands Vladimir Putin, at Ankara og Moskva vil fortsætte med at arbejde på »afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden«. Putin sagde, at han er overbevist om, at de to lande »forsat vil arbejde produktivt sammen for at styrke bilaterale bånd og aktivt vil samarbejde omkring løsning af afgørende spørgsmål på den regionale og internationale dagsorden i begge landes interesse og i overensstemmelse med at sikre sikkerhed og stabilitet i Eurasien.«

Afrika har presserende behov for, at Amerika atter bliver stort

Et nytårsbudskab til nyvalgte præsident Trump og det amerikanske folk.

Af R.P. Tsokolibane, LaRouche-bevægelsen, Sydafrika.

23. dec., 2016 – Mit navn er Phillip Tsokolibane, talsmand for LaRouche-bevægelsen her i Sydafrika. Med min hilsen til Dem, nyvalgte præsident Donald J. Trump, og til det amerikanske folk, mener jeg at give udtryk for mine sydafrikanske medborgeres, og alle afrikaneres, håb for Deres succes.

Hr. Trump: De indtager embedet på en international bølge af folkelig modstand mod, og afvisning af, den magtfulde elite, der har kontrolleret det kollapsende, transatlantiske finansimperium og dets mislykkede politik, som har efterladt det meste af verden, inklusive store dele af Deres egen nation, i økonomisk ruin. Præsident Barack Obamas to embedsperioders vildledelse har bragt Amerika ud på randen af militær konfrontation og mulig atomkrig med Rusland og Kina, hvilket ingen mentalt rask person ønsker. Obama har lanceret krige for regimeskift og støttet og bevæbnet terrorister og således myrdet befolkninger i en grad, der svarer til folkemord, over hele planeten. Jeg kan fortælle Dem ligeud, at USA under Barack Obama, hans klon (og Deres besejrede modstander) Hillary Clinton, samt Bush-klanen, hvis politik Obama kopierer, spottes i hele verden og her i Afrika for denne politik, og han støttes kun af det døende, angloamerikanske imperiums lakajer.

Men, med udgangspunkt i Øst, og under direction af præsidenterne Putin i Rusland og Xi i Kina, kommer der betydningsfulde initiativer, der, hvis de bliver forstået korrekt, og De selv og det amerikanske folk tilslutter sig dem, kan omstøde forbandelsen med en Obama, som i realiteten ikke er andet end en marionet for det onde britiske monarki og dets oligarkiske følge. Vi har nu, i bogstavelig forstand, mulighed for at opbygge en ny fremtid for menneskeheden – en fremtid, der hurtigt kan føre til en ny æra med samarbejde mellem nationer – og som således gør en ende på geopolitik og en konkurrence, der sætter folk og nationer op imod hinanden, til fordel for de degenererede monetarister og deres

pengeimperium. Vi må gøre hele menneskeheden rig i en fremtid med kreative opdagelser, med gennembrud inden for videnskab, der vil være drivkraft for civilisationen som helhed hen imod kæmpe spring for fremskridt.

En sådan verden kunne indtil for nylig kun store mænd drømme om, såsom jeres egen Martin Luther King, Jr., og vores fader, Nelson Mandela, men som Wall Street og City of London konspirerede om at knuse.

Skabelsen af BRIKS-alliancen, af hvilken mit land er det stolte medlem, med dets forpligtende engagement til at udstede massive mængder kredit til det, der kaldes storstilet 'infrastruktur-udvikling', som i Kinas 'Bæltet-og-Vejen', er pødekrytallen til et nyt, globalt system, et system, der gør en ende på den påtvungne underudvikling i Afrika og andetsteds. Denne politik er helt igennem amerikansk i sin oprindelse og er baseret på Det Amerikanske System for Fysisk Økonomi, som blev udarbejdet af jeres første finansminister, den store Alexander Hamilton (se hans Fire Rapporter til Kongressen)[1]; han forstod, at al værdi skabes gennem den uophørlige forbedring af den produktive, menneskelige arbejdskraft. Det er den førende, moderne fortalere for Hamiltons system, verdens førende fortalere for fysisk økonomi, statsmanden Lyndon LaRouches udtrykkelige politik.

Lyndon LaRouches moderne 'opdatering' af Hamilton, som fremlægges i hans 'Fire Love', afviser det monetaristiske systems behandling af mennesker som dyr, som en hjord, der skal udtyndes af en selvudnævnt elite, og gør i stedet den uophørlige realisering af menneskets skabende potentiale til universets fremmeste kraft for forandring til det gode. Regering – alle regeringer – må handle ud fra det princip, som er omdrejningspunktet i jeres egen Forfatning: at al politik må tjene det almene vel, nu, ved at handle nu for at forbedre de fremtidige vilkår for alle mennesker, og ikke blot for en dekadent, oligarkisk elite.

Det, som kineserne og russerne i realiteten foreslår, er en politik for gensidig fordel og forbedring, der tjener princippet om det almene vel, hvis moderne forsvar kan spores direkte til det arbejde, som hr. LaRouche og hans hustru, 'Silkevejsladyen', Helga Zepp-LaRouche, har udrettet i løbet af de sidste 50 år. Som jeg sagde, så er dette i realiteten en 'amerikansk' politik i traditionen efter Hamilton, Henry Carey, Abraham Lincoln og, i sidste århundrede, Franklin Roosevelt og John Kennedy.

Det er i sandhed ikke blot i Amerikas virkelige interesse, men også dets historiske mission, som er testamenteret os af Hamilton og jeres grundlæggende fædre, for at lede den globale revolution imod britisk monetarisme og dets kvægrøgterpolitik, hvilken sidstnævnte politik uvægerligt fører til befolkningsmæssig kollaps, fordi en sådan anti-human økonomi aldrig vil kunne støtte og opretholde selv det nuværende befolkningsniveau, især under et finanskollaps' betingelser. I dag konfronteres Afrika, med mindre en sådan politik omstødes, med et overlagt og forudsigeligt folkemord på en skala, der ville gøre den britisk-skabte, unaturlige skabning, Adolf Hitler, grøn af misundelse. Vi i Afrika anser de nye initiativer, der kommer fra BRIKS-medlemmerne Rusland og Afrika, for anvendelse af kernekraft og anden infrastruktur, som værende ikke blot ønskværdige, men afgørende for vores overlevelse.

Men hvis vi skal finde vej til en fremtid med fred og fremgang, må vi henvende os til Dem, hr. Trump, og til Deres store, amerikanske republik, og kræve, at I også er med til at løfte os bort fra afgrunden, der vinker forude. Vi afrikanere trygler ikke. Vi beder ganske enkelt om, at I atter påtager jer den storhedens kappe, som jeres nation skabtes til at bære, i en revolution mod trældom for britisk imperialisme. Lad Amerika, sammen med verdens andre store, kontinentale magter, Rusland og Kina, slutte sig til at sætte menneskets kreative udvikling i centrum for en ny æra med fred og

udvikling, og vi vil få begge dele.

I 1980'erne, da Lyndon LaRouche stillede op til præsident for jeres nation, fremlagde han et budskab over tv, der beskrev en fremtidig koloni for jordboere på Mars, anført af en kvindelig, amerikansk forsker. Dette udtryk for en mission for menneskeheden blev knust af de successive Bush-regeringer og deres klon, Obama-regeringen, som har ødelagt jeres bemandede rumprogram. Men tiden er inde til atter at drømme store drømme og til at anbringe mennesket uden for og væk fra denne lille planet og ind i universet, i søgen efter nye opdagelser og ny viden. Det er mit håb, at, med hjælp fra det amerikanske folk, kan denne 'kvinde på Mars' blive afrikaner!

Idet vi rækker hånden frem til venskab, forstår vi afrikanere – især på denne tid af året, hvor vi reflekterer over vores menneskelighed og menneskets grundlæggende godhed – at jeres hjælp til os, og til andre i verden, der har hjælp behov, også vil hjælpe jeres egen nation, ikke alene i et partnerskab for økonomisk udvikling, men på et spirituelt plan, idet vi alle bliver bedre mennesker. Det er således i ånden af denne universelle tid, at vi søger 'fred på Jord, og i menneskene velbehag', i hele verden.

Jeg sender således mine hilsner til det amerikanske folk og minder dem om, at verden har brug for, at I bliver det store folk, som Hamilton, Lincoln, Franklin Roosevelt og Kennedy opfordrede jer til at være. Og jeg rækker hånden frem til Dem, nyvalgte præsident Trump, i venskab fra Afrika, og ønsker Dem succes med deres ofte erklærede mål, atter at gøre Amerika til den store nation, som var meningen med den, og som den må blive igen.

Ramasimong Phillip Tsokolibane, 23. december, 2016.

Foto: Fra BRIKS-topmødet i Brasilien, 2014: Statslederne Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika.

Dilma Rousseff blev afsat ved et politisk kup i 2016; alle de øvrige er fortsat deres nationers ledere.

[1] Se hovedartiklen: 'Nyt kreditsystem', <http://schillerinstitut.dk/si/?p=15409>

»Ideen om den Nye Silkevej imod det globale finanssystems sammenbrud« Af Helga Zepp-LaRouche

Hovedtale ved 23. nationalkongres for Sammenslutningen af Økonomer i Peru, 17. november, 2016.

Friedrich Schiller, der er en vidunderlig digter, som Schiller Instituttet er navngivet efter, havde den opfattelse, at der ikke kan være nogen modsigelse mellem at være en patriot, og så at være en verdensborger. Jeg mener, at det er muligt at opnå denne idé i vores tid, for, hvis vi giver hvert barn, hver nyfødt på denne planet, en generel uddannelse, der ikke alene formidler generel historie, geologi, musik, videnskab og de skønne kunster, men også en viden om og kærlighed til de andre kulturers højeste udtryk, den tyske klassik, konfucianisme, Gupta-perioden, Cervantes, Goya, hver eneste kulturs guldalder; så ville disse børn være i stand til at udvikle hele det potentiale, som de hver især kan udfolde, og som kun nogle ganske få undtagelser tidligere kunne udfolde.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 7.
november 2016:
Det vigtigste efter valget i
USA:
kampagnen for LaRouches Fire
Økonomiske Love**

Med formand Tom Gillesberg

**Yemenitiske børn får håndbog
i fysisk økonomi, BRIKS og
den Nye Silkevej**

24. okt., 2016 – Yemenitterne viser endnu engang deres legendariske evne til at hæve sig op over den barbarisme, som den saudiske aggression, støttet af Obama og briterne, udsætter dem for, ved at sætte kursen mod en lysere fremtid for deres nation og kommende generation. På samme tidspunkt,

som BRIKS-topmødet fandt sted den 16. okt., og mens det amerikansk/britisk-støttede, barbariske bombardement fortsætter, sammenkaldte Yemens Kontor for Koordinering med BRIKS (YOBC) til et møde i hovedstaden Sana'a med ledere af Shawtab Foundation, et yemenitisk institut for beskyttelse af børn imod vold (<http://svc-ye.org/en/>), for at diskutere projektet om at sammensætte en håndbog for børn på basis af principperne for fysisk økonomi, BRIKS' nye paradigme for tankegang og den kinesiske Nye Silkevejs win-win-koncept. I mødet deltog også fr. Lamia El-Aryani, generalsekretær for Yemens Øverste Råd for Barndom og Moderskab, et yemenitisk regeringsorgan med forbindelse til 14 ministre og funktioner direkte under premierministeren. Dette projekts aspekt om »fysisk økonomi« kommer fra de koncepter for fysisk videnskab, som de er blevet forklaret af økonomen Lyndon LaRouche og beskrevet i *Executive Intelligence Reviews Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«* (i særdeleshed Del II, der handler om »Målestokke for Fremskridt«). YOBC har rettighederne til at udgive EIR's Specialrapport og havde afholdt ugentlige, offentlige læsninger af rapporten, hvor regeringsministre, tænketanke og NGO'er deltog, og som fik vidtstrakt dækning i de yemenitiske medier. (Rapporten findes i arabisk oversættelse)

YOBC-formand, Fouad Al-Ghaffari, udstedte en erklæring i anledningen og sagde:

»Håndbogen vil give de yemenitiske børn en særlig stemme, som er i harmoni med børnenes rettigheder i BRIKS-nationerne, gennem retten til at få den nødvendige viden og retten til at deltage, baseret på den Internationale Børnekonvention af 1992, UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Det er ligeledes en respons til det krav, som Schiller Instituttets præsident og 'Silkevejs-lady', fr. Helga Zepp-LaRouche, har fremsat, om at stoppe de voldelige videospil, der fremprovokerer voldelig adfærd blandt den unge generation.

Denne håndbog vil gøre det muligt for vore børn at bære ansvaret for missionen med at bygge den Nye Silkevej som en model for global udvikling, og i overensstemmelse med vedtagelsen i FN's Udviklingsprogram af Kinas [udviklingsprogram], som kriterie for bæredygtig udvikling frem til år 2030. Som en del af Kontoret for Koordinering med BRIKS' overvågning af BRIKS-topmødet 2016, hvor fokus er på etableringen af et finansielt system og et banksystem til infrastruktur og anden menneskelig udvikling, ønsker Kontoret at opfordre alle berørte parter til at bevilge en del af de finansielle resurser til programmerne for børns uddannelse og udvikling, fordi børnene er bærerne af de potentielle og fremtidige projekter til deres nations opbygning, baseret på et statsligt kreditsystem.«

Fr. Lamia El-Eryani er generalsekretær for regeringens Rådet for Barndom og Moderskab i Yemen, samt formand. Fr. El-Eryani opslog følgende erklæring på sin Facebook-side den 16. oktober:

»Samtidig med BRIKS' 8. Topmøde, som vil blive afholdt her til morgen i Goa, Indien, blev der afholdt et møde mellem Shawtab Foundation og Kontoret for Koordinering med BRIKS, med det formål at introducere Kontorets idé om 'Perleprojektet'. Mødet handlede om spørgsmålet om lanceringen af 'Yemenitiske børneledere for BRIKS', som vil være under Shawtab Foundations paraply og blive sponsoreret af det Øverste Råd for Barndom og Modeskab, i samarbejde med Kontoret for Koordinering med BRIKS. Kontoret for Yemenitiske Børneledere for Koordinering med BRIKS vil sammensætte et særligt program, baseret på BRIKS' økonomiske paradigmes solide principper, i en yemenitisk sammenhæng, på en måde, der vil skabe en særlig stemme for Yemens børn, der er i overensstemmelse med den Internationale Børnekonvention for børns rettigheder, og med principperne i UNICEF's Uddannelse 2030 Rammeplan for Handling. Vi ønsker Yemens børn tillykke! Vi ønsker de tre partnere i dette betydningsfulde og seriøse initiativ

tillykke!«

☒ »Perleprojektet« har taget navn efter Helga Zepp-LaRouches løfte om at gøre Yemen til en smuk perle i den Nye Silkevejs perlekæde, som deltagerne fremførte i en resolution ved **Schiller Instituttets Berlin-konference, 25.-26- juni, 2016.**

Yemens hovedstad, Sana'a.

Titelfoto:

*Fouad al-Ghaffari oplæser YOBC's hensigtserklæring for sit arbejde for at udbrede kendskabet til EIR-rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, BRIKS samt fysisk økonomi i Yemen, i videoen, »**At konfrontere aggressoren med håb for fremtiden**«, (engelsk), herunder følgende punkt om en håndbog for børn:*

»- At underskrive en særlig protokol med Kontoret for Koordination med ikke-statslige organisationer (NGO'er) for Børneforsorg med det formål at udarbejde og udgive en Håndbog for Børn om Den Nye Silkevejs-rapport.«

Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Ny Silkevejsparadigme på fredskonference i Tyskland

31. okt., 2016 – Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche var en af de førende talere på et panel om de fremtidige relationer mellem Europa, USA og Rusland, der fandt

sted den 30. okt. på konferencen, »Den store fred« i Auerstedt, Tyskland. Andre talere på panelet var professor Gerhard Schreiber (Dresden), en mangeårig ekspert i militærstrategi i flere topudnævnelser i østtyske militære institutter før 1989 og nuværende konsulent i sikkerhedspolitik; prof. Natalya Bubnova, ekspert i russiske relationer med Vesten, og som arbejder ved Primakov Nationale Forskningsinstitut for Verdensøkonomi og Internationale Relationer i Moskva; Klaus-Dieter Böhm, direktør for den private station Salve.TV i Erfurt (den eneste tyske Tv-station, der fast kører nyhedshistorier fra RT). Konferencestedet i byen Auerstedt, i nærheden af byen Jena i Thüringen, var scenen for et stort slag i 1806, hvor Napoleons hære slog de preussiske hære. »Den store Fred« afholdtes for fjerde gang dér.

Helga havde allerede præsenteret den Nye Silkevej og Verdenslandbroen, da flere initiativer blev introduceret lørdag eftermiddag, hvor der blev vist et kort klip om emnet, som blev vel modtaget af tilhørerne. Endnu engang, på panelet om søndagen, talte hun om betydningen af det nye paradigme til at gå i stedet for den akutte fare for atomkrig. Denne akutte trussel om atomkrig stammer fra det faktum, at det transatlantiske finanssystem er dømt til undergang, og at visse vestlige ledere nægter at indgå i samarbejde med kineserne og BRIKS. Hun advarede også om, at Hillary Clinton på det seneste er blevet en total krigshøg, og at hendes valg til præsident udgør en betydelig risiko for en verdenskrig. Professor Schreiber, der talte om NATO's oprustning og ekspansion mod Rusland efter 1990, med særlig henvisning til EU's skadelige rolle, inklusive udløsningen af Ukraine-krisen, støttede [det kinesiske] Ét bælte, én vej (OBOR) som et fredsopbyggende, nyt paradigme, som Europa bør tilslutte sig, og sagde på et tidspunkt, at »det er fordi, USA's politik er imod den Nye silkevej, at amerikanerne hader Dem så meget, fr. Zepp-LaRouche«.

Prof. Bubnova, der talte om de falske billeder, som Vesten har opbygget om Rusland, men som også gav udtryk for bekymring over, at Rusland er i færd med at blive trukket ind i en strategisk konfrontation, sagde mht. USA's drømme om fortsat verdensherredømme, at det ikke vil fungere, fordi store dele af verden er uenig og ikke ønsker at gå den vej, USA siger, de skal gå. Schreiber gjorde også meget ud af at påpege, at multi-polaritet er verdens fremtid, og at det vil erstatte den unipolære periode, som har eksisteret siden Sovjetblokkens opløsning for 25 år siden. Böhm talte om den amerikanske hånd bag bin Laden, al-Qaeda, al-Nusra og IS og sagde, at disse er blevet opbygget for at levere et nyt fjendebillede, efter at Sovjet-fjenden forsvandt efter 1990.

<http://der-grosse-frieden.org/referenten-2016-helga-zepp-larouche/>

**Det kommende verdenslederskab
udgøres af Glass-Steagall
og LaRouches Fire Økonomiske
Love.**

**Dansk uddrag af LaRouchePAC
Internationale Webcast, 28.**

okt., 2016.

Dette er ikke noget, der kun er vigtigt for den nationale scene; men dette er i færd med at udforme et paradigmeskifte, som i øjeblikket finder sted på den internationale scene. For to uger siden så vi det dramatiske skift, hvor Filippinerne, med præsident Dutertes besøg i Kina, ændrede sin kurs til at komme på linje med Kinas; hvor han siger, at han nu ændrer sit lands kurs i overensstemmelse med den ideologiske strømning i de eurasiske, allierede lande, der nu er i færd med at skabe et nyt, økonomisk paradigme. Vi så dette meget tydeligt i en tale, som den russiske præsident Vladimir Putin holdt ved Valdai-diskussionsklubbens årlige sammentræf 2016 i Sotji, Rusland. Vi vil gå nærmere i detaljer med dette, men Putins understregninger er meget klare, og jeg mener, at de omfatter nogle af de spørgsmål, vi vil diskutere i aften. For det første, faren ved NATO's/Obamas holdning, der nu har bragt os i farlig nærhed af et udbrud af Tredje Verdenskrig; en krig, som ingen på den russiske side søger, som Putin gjorde det meget klart. Og ligeledes det presserende nødvendige, totalt nye, økonomiske paradigme for at slå bro over svælget mellem et lille antal meget rige Wall Street-spekulanter, og et meget stort antal fattigdomsramte, ikke alene mennesker, men hele nationer; og desuden, at bringe teknologisk fremskridt til alle og gøre dette til paradigmet for relationer nationerne imellem.

Matthew Ogden: Jeg tror, vi kan sige, at vi befinder os ved et meget dramatisk vendepunkt i verdenshistorien, og ved et meget dramatisk vendepunkt for vores nation. I løbet af de seneste uger har vi, som I har kunnet følge på LaRouchePAC's webside, mobiliseret en national mobilisering for at sætte hr. Lyndon LaRouches økonomiske program på dagsordenen, under betegnelsen 'De Fire Hovedlove; de Fire Nye Love til USA's økonomiske genrejsning', og disse love er baseret på Alexander Hamiltons fundamentale principper og hans arbejde med at etablere en

videnskab om økonomi, der opbyggede USA. Vi har lanceret en kampagneside for mobilisering, og jeg vil direkte fremhæve, at det er vores dagsorden at bringe det amerikanske folk ind i denne mobilisering for at gøre jeres forståelse af, hvad det er for økonomiske principper, som Hamilton skabte, dybere; og hvad det er, som hr. LaRouche har inkorporeret i disse Fire Love.

Dette er ikke noget, der kun er vigtigt for den nationale scene; men dette er i færd med at udforme et paradigmeskifte, som i øjeblikket finder sted på den internationale scene. For to uger siden så vi det dramatiske skift, hvor Filippinerne, med præsident Duterte's besøg i Kina, ændrede sin kurs til at komme på linje med Kinas; hvor han siger, at han nu ændrer sit lands kurs i overensstemmelse med den ideologiske strømning i de eurasiske, allierede lande, der nu er i færd med at skabe et nyt, økonomisk paradigme. Vi så dette meget tydeligt i en tale, som den russiske præsident Vladimir Putin holdt ved Valdai-diskussionsklubbens årlige sammentræf 2016 i Sotji, Rusland. Vi vil gå nærmere i detaljer med dette, men Putins understregninger er meget klare, og jeg mener, at de omfatter nogle af de spørgsmål, vi vil diskutere i aften. For det første, faren ved NATO's/Obamas holdning, der nu har bragt os i farlig nærhed af et udbrud af Tredje Verdenskrig; en krig, som ingen på den russiske side søger, som Putin gjorde det meget klart. Og ligeledes det presserende nødvendige, totalt nye, økonomiske paradigme for at slå bro over svælget mellem et lille antal meget rige Wall Street-spekulanter, og et meget stort antal fattigdomsramte, ikke alene mennesker, men hele nationer; og desuden, at bringe teknologisk fremskridt til alle og gøre dette til paradigmet for relationer nationerne imellem.

Vi vil komme ind på disse spørgsmål, men først og fremmest spørgsmålet om Glass-Steagall; nødvendigheden af at nedlukke det, der nu tydeligvis er det bankerotte Wall Street-regime, og spørgsmålet om, hvad der nødvendigvis må efterfølge denne

nedlukning. De Fire Love efter Hamiltons principper, som hr. LaRouche har udarbejdet, er nu helt klart på dagsordenen, mener jeg. Jeg vil bede Jeffrey Steinberg lægge ud med en kort briefing om nogle af de spørgsmål, som vi har drøftet med hr. LaRouche i løbet af de seneste 24 timer, og dernæst kan vi fortsætte med en diskussion over implikationerne af disse udviklinger.

Jeffrey Steinberg: Der er fire eller fem ting, som jeg gerne vil sætte fokus på mht. signifikante, nye udviklinger blot siden sidste fredags webcast. For det første, som Matt netop påpegede, så holdt præsident Putin en meget magtfuld tale under den afsluttende session af Valdai-konferencen, der fandt sted i denne uge i Sotji, Rusland. Tilstede var repræsentanter fra hele verden, inkl. i hvert fald flere folk fra Kina. Jeg mener, at det, som præsident Putin gjorde, ikke så meget var at bryde ny jord, som det var at gøre det meget klart, at Rusland, og han selv, fuldt ud har helliget sig til at gå fremefter med samarbejdet med Kina og de andre BRIKS-lande om at virkeliggøre et nyt paradigme for relationerne nationalstaterne imellem. Dette nye paradigme er baseret på en politik for klar forebyggelse af krig, opbygget omkring kooperative økonomiske investeringer i store projekter – inklusive betydelige fremskridt inden for videnskab, som inkluderer fremme af menneskets herredømme over rummet. På en vis måde forstærkede Putin det, vi så på BRIKS-topmødet for statsoverhoveder for nylig i Goa, Indien. Rusland er helt med her, og han pointerede meget klart, at det vestlige finanssystems kollaps er den hovedfaktor, der driver verden hen imod en ekstraordinært farlig situation, hvor der kunne komme et udbrud af en verdenskrig – endda en atomar verdenskrig – som følge af provokerende handlinger, der er affødt af desperation. Jeg mener, at dette er et af de elementer af det, der virkelig er forandret i løbet af denne seneste uge.

Jeg har tilbragt de seneste 48 timer – onsdag og torsdag i

denne uge – med at deltage i en årlig konference i Washington, D.C., i det Nationale Råd for Amerikansk-arabiske Relationer. Der var omkring 1000 mennesker til stede dér, og der var stort fremmøde fra det diplomatiske samfund, især det arabiske, diplomatiske samfund; og fra den amerikanske erhvervssektor, der handler med Golfstaterne. Ved slutningen af konferencen, torsdag aften, var der en afsluttende hovedtale af general David Petraeus – tidligere chef for Centralkommandoen, og tidligere direktør for CIA. Han fremlagde en række meget dristige forslag, som desværre meget præcist faldt i tråd med den slags ting, vi har set komme fra Hillary Clinton og Clinton-kampagnen i hele denne præsidentvalgkamp. Det, som general Petraeus krævede, var både oprettelsen af sikkerhedszoner på suverænt, syrisk territorium, skabelsen af en flyveforbudszone over en stor del af syrisk territorium, og han opfordrede til, at USA skulle bruge både sø- og landbaserede krydsermissiler til at tilintetgøre det syriske luftvåben. Se, han sagde meget henkastet, at dette selvfølgelig fremkalder faren for en krig med Rusland; men det fejede han til side og sagde, at Vladimir Putin responderer til magt, og responderer til alvorlige trusler om magtanvendelse. Putin vil derfor, konfronteret med denne form for handlinger, trække sig, sagde Petraeus.

Vi taler her om, at amerikanske og russiske aktiver fra luftvåbnene, der engagerer sig på en meget afgrænset skueplads for handling, hvor vi hidtil har undgået en betydelig hændelse, der kunne have ført til generel krig, pga. en aftale om dekonfliktion (fælles forholdsregler, der skal sikre, at en optrapning pga. fejlregninger eller misforståelser ikke finder sted, -red.), som heldigvis stadig er i kraft mellem den amerikanskledede koalition på den ene side, og Rusland på den anden. Men det, der her foreslås, er en total omstødelse af denne politik. Vi ved, at dette er præcis, hvad Hillary Clinton kræver i sine egne taler i præsidentkampagnen. Der har været nylige undersøgelser, fremlagt på vegne af Clinton-kampagnen af Centret for en Ny Amerikansk Sikkerhed og Centret

for Amerikansk Fremgang, der udtrykker noget nær den samme ekstremistiske holdning, som general Petraeus udtrykker i sine udtalelser. Faren for krig kan slet ikke undervurderes; og faktum er, at præsident Putin – i sin Valdai-tale – var meget klar omkring denne fare.

Se, med hensyn til det overordnede spørgsmål om, hvor umiddelbart forestående, nedsmeltningen af det transatlantiske finanssystem er, så sidder alle virkelig på kanten af deres stol over det faktum, at det amerikanske Justitsministerium og Deutsche Bank stadig befinder sig i en afparering frem og tilbage og endnu ikke er nået frem til en beslutning omkring den foreslåede bøde på 14 mia. euro for Deutsche Banks kriminelle aktivitet under krisen omkring værdipapirer med sikkerhed i ejendoms papirer, som var forløber for krisen med nedsmeltningen i 2008. Deutsche Bank befinder sig på randen af kollaps; dette anerkendes bredt. De førende, tyske finansmedier, med *Handelsblatt* i spidsen, skriver om dette stort set hver eneste dag. Vi ved, at det italienske banksystem også befinder sig på randen af nedsmeltning, med lån, der ikke giver afkast (insolvente lån), til nominelt 360 mia. euro på regnskaberne i de store, italienske banker. Så det er absolut sandt, at vi befinder os på den yderste kant af en potentiel finansiel nedsmeltning, der er langt værre end Lehman Brothers i 2008.

Det er i denne sammenhæng, at, mener jeg, det er meget vigtigt at mærke sig den kendsgerning, at Donald Trump tidligere på ugen holdt en tale i Charlotte, North Carolina, hvor han udtrykkeligt krævede, at man implementerede en Glass-Steagall for det 21. århundrede. Han advarede også om, at, hvis Hillary Clinton bliver valgt til præsident, vokser chancerne for, at vi meget snart vil stå over for Tredje Verdenskrig, enormt; og han nævnte begivenhederne i Syrien, som jeg allerede har omtalt, som en slags hovedelement i denne situation. Mange mennesker klør sig i hovedet og siger, hvor kom dette fra, mht., at Trump pludselig går ind for Glass-Steagall? Det er

kun 12 dage før præsidentvalget, at han kommer med denne tale.

Jeg fik mulighed for at tale med nogen, der har været involveret i Washington-politik som en slags insider i meget lang tid; og det var hans anskuelse, at han havde forventet, at noget i denne retning ville komme fra Trump-kampagnen, fra Donald Trump. Det kunne have været mere effektivt, hvis det var sket i september, men hvad enten han er opportunistisk, eller han reelt mener det alvorligt, så er det en kendsgerning, at spørgsmålet om Glass-Steagall nu er blevet gen-indsprøjtet i præsidentvalget i en afgørende form for nedtælling til den 8. november. Og der er faktisk ingen ulemper forbundet med dette; uanset, hvad resultatet af valget bliver, så er Glass-Steagall et afgørende, politisk spørgsmål, der omgående må implementeres. Det er første skridt i hr. LaRouches Fire Hovedlove, udtrykkeligt baseret på de fire hovedrapporter til Kongressen, som Alexander Hamilton skrev, da han var finansminister. Vi søger altså tilbage til en politik, der har en mangeårig historie for beviselig succes. Donald Trump udbrød ikke bare lige pludselig, »Lad os få Glass-Steagall«. Ifølge beretninger fra mennesker, der fulgte denne tale på tæt hold nede i Charlotte, så var dette den mest gennemkomponerede og velorganiserede tale i hele hans præsidentkampagne. I et Tv-interview med Fox den næste morgen bekræftede Wilbur Ross, der tilhører en gruppe af »milliardærer«, som udgør Trumps økonomiske hovedrådgivere, den pointe, som Trump kom med dagen før i Charlotte. Her følger et kort uddrag af ordvekslingen mellem Fox News' Maria Bartolino og Wilbur Ross:

Bartolino: I går krævede Donald Trump en version for det 21. århundrede af Glass/Steagall-loven fra 1933, der kræver en opdeling mellem kommerciel bankvirksomhed og investeringsbankvirksomhed. Fortæl os om dette, for vi ved alle, hvad Dodd/Frank-loven har gjort ved sektoren for finansielle tjenesteydelser; og det er blevet vanskeligere at låne penge. Det er blevet ét af spørgsmålene i denne økonomi.

Fortæl mig om en Glass/Steagall-version for det 21. århundrede.

Ross var fuldstændig klar og på det rene med det, som Trump refererede til aftenen før. Han sagde:

Ross: Altså, bankerne. Det er ikke så meget det, at de er for store; det drejer sig om, at de er for komplekse. For komplekse, og for komplicerede internt. Tænk over, hvor meget storbankerne – man må kende alt til verdens geografi; man må kende hver eneste obskure form for produkt på derivatmarkedet. Det er en voldsomt stor menu for en person at absorbere. Vi mener, at det kunne være bedre for bankerne at holde sig til udlån, og, i stedet for at indføre flere restriktioner på pengeudlån, at gøre det lettere for dem at udstede lån. Tænk over det. Når man lægger sag an mod bankerne hver dag for de lån, de udstedte dagen før, så er det ikke måden at opmuntre dem til at udstede nye lån. De er i færd med at gøre bankerne pistol-sky.

Dernæst spørger hun, »Siger du, at der bør være mere opdeling?«

Ross: Jeg mener, at det, der er vigtigt, er fornuftig regulering frem for regulering for reguleringens skyld. Når man tænker efter, med alle disse bøder for subprime-udlån, kan du nævne en eneste person, der nogensinde er blevet sat ud af sit hus, som ikke rent faktisk havde et huslån, og som ikke var bagud med sine betalinger på lånet og fortjente at blive sat ud? Der er ikke et eneste tilfælde, hvor dette er blevet bevist, så det er altså strafferegulering, det er straffelovgivning snarere, end det er noget, der er fornuftigt.

Dette var helt klart ikke bare et slag ud i den tomme luft. Vi ved ikke, om dette er en seriøs forpligtelse til denne politik. Men vi ved, at der er massiv folkelig opbakning til Glass-Steagall. Det er derfor, det endte i både det Demokratiske og det Republikanske partiprogram. Vi ved, at der

fandt en intern kamp sted i Hillary Clintons kampagne, hvor flere af hendes hovedrådgivere indtrængende opfordrede hende til også offentligt at støtte Glass-Steagall, hvilket hun nægtede at gøre. Bernie Sanders' tilhængere, Elizabeth Warrens tilhængere, de, der er det Demokratiske Partis kernevælgere, er lige så ubøjelige mht. behovet for Glass-Steagall, som nogle på den Republikanske side.

Så spørgsmålet er, at dette nu er lagt direkte frem på bordet. Vi er i de sidste ti dage før præsidentvalget, og øjeblikket er derfor inde til at vinde dette spørgsmål, meget aggressivt, og til, at Kongressen tager dette spørgsmål op som sin første regulære forretningshandling, når den vender tilbage efter valget den 8. november, uanset udfaldet. Mandatet foreligger. Det er nu et fundamentalt spørgsmål i den præsidentielle debat i disse sidste dage. Igen, hvad enten Trump er seriøs om det her, eller det var et politisk stunt, så er spørgsmålet ikke desto mindre blevet særdeles markant indsprøjtet i denne præsidentkampagnes slutfase, og der er ingen bagside ved, at dette er sket.

Ogden: Hr. LaRouches ideer er meget magtfulde, og de står for sig selv. Hr. LaRouche responderede ikke på tidernes skiften. Han har i årevis været meget, meget klar mht. den *presserende* nødvendighed af Glass-Steagall og har forudsagt, at vi faktisk igen ville komme til dette punkt. Deutsche Bank er ved at nedsmelte. Det er værre end Lehman Brothers i 2008. Det faktum, at Glass-Steagall ikke blev genindført, som hr. LaRouche krævede, umiddelbart efter sammenbruddet i 2008, er det, der har bragt os til dette punkt. Kesha [Rogers] var involveret i en højt profileret kampagne til Senatet og flere højt profilerede kampagner til Repræsentanternes Hus. Andre medlemmer af LaRouchePAC Policy Committee stillede også op til valg til Kongressen for fire og seks år siden, på et Glass/Steagall-valgprogram, og gjorde dette til det afgørende, nationale spørgsmål. I det omfang, hvor der har været nogen seriøse diskussioner i denne præsidentkampagne, så har det

været omkring spørgsmålet om Glass-Steagall. Det blev bragt på bane i den Demokratiske debat af to kandidater – Martin O'Malley, og også Bernie Sanders; Hillary Clinton sagde »Nej!«.

Dette er nu det *afgørende* spørgsmål. Og som du sagde, Jeff, så viser det, at der er en *overvældende* folkelig opbakning: og begge partiprogrammer. Vi har nu en situation, hvor genindførelsen af Glass-Steagall i bogstavelig forstand er fremherskende i hele verden. Det ville være tragisk, hvis Kongressen ikke omgående griber til handling for at genindføre loven – vent ikke på den officielle indsættelse [af den nye præsident] – omgående, ved Kongressens tilbagevenden til Washington. Glass-Steagall må ubetinget genindføres, for, hvis vi venter, og Deutsche Bank eller én af disse andre banker nedsmelter, så kan jeg garantere jer for, at vi befinder os i en langt værre situation end den, vi befandt os i, i sammenbruddet i 2008.

Så jeg mener, at det afgørende spørgsmål er lagt frem. Nødvendigheden af de dybtgående principper efter Hamilton – som hr. LaRouche har gjort meget klart – står for sig selv. Det er ikke et spørgsmål om, at nogen har erklæret Lyndon LaRouches [love for] gyldige; spørgsmålet er, at Lyndon LaRouches ideer står for sig selv, og har udgjort de afgørende spørgsmål, og nu har nået et punkt, hvor det er et indiskutabelt verdensledende spørgsmål – og det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende tilbage, kommer meget snart, med mindre man handler på disse ideer.

Hele webcastet, med engelsk udskrift, kan høres/læses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=15628>

Amerikanerne må imødegå deres frygt; den uafklarede katastrofe kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 26. oktober, 2016 – Erkendelsen af, at verden er på randen af verdenskrig, er nu ved at komme åbent til udtryk i den amerikanske og europæiske befolkning. Breve til avisredaktører skrider, at Obamas rænker for at optrappe krigen i Syrien vil bringe os i konflikt med Rusland. LaRouchePAC-aktivister på universitetsområder rapporterer, at studenter pludselig rejser børster, med angstelige diskussioner om truslen om krig. Selv Donald Trump, der vil bruge enhver mere eller mindre fornuftig, populistisk idé til at fremme sin kampagne, har nu advaret om, at valget af Hillary Clinton, med hendes trusler om krig mod den syriske regering, vil antænde gnisten til »Tredje Verdenskrig«.

Borgerne er med rette bange. Obama fortsætter i embedet, trods det, at alt, hvad han har rørt ved, er brudt sammen: Obamacare er kollapsede i takt med, at forsikringselskaberne dropper ud og præmierne stiger til tårnhøje niveauer, i nogle stater med næsten 100 %; Deutsche Bank og Italiens Monte dei Paschi er ved at kollapse i Europa, samt med smitten, der er klar til at ramme Wall Street, hvor Obamas obstruktion af Glass-Steagall har skabt en boble, der er langt større end den var ved sammenbruddet i 2008; narkotika truer nu med at ødelægge en generation af unge, alt imens præsidenten prædiker legalisering og »ingen retsforfølgelse« af banker, der er taget i hvidvaskning af narkopenge; og med Bush' og Obamas »uophørlige krige«, der nu truer med at blive til atomkrige.

Der er grund til at være bange. Begge kandidater har allerede vist sig at være totale fiaskoer, en kendsgerning, som næsten

alle amerikanere og det meste af verden erkender. Men, insisterede LaRouche i dag, katastrofen kan afværges ved netop at fjerne Obama, før han kan trykke på knappen; og ved at gennemføre Glass-Steagall og et kreditsystem for udvikling efter Hamiltons principper – nu, før sammenbruddet af finanssystemet fører til kaos. Både det Republikanske og det Demokratiske Parti vedtog Glass-Steagall i deres valgplatform – ikke, fordi kandidaterne støttede det, men for at formilde de enorme understrømme i befolkningen, som er rasende over statens redning af Wall Street (bail-out), og som kræver, at spekulanterne nu afvises. I dag responderede Trump atter til det folkelige raseri og krævede gennemførelsen af en version af Glass-Steagall »for det 21. århundrede«.

For at opnå dette, må vi inspirere folk til at rejse sig og erklære, »Jeg nægter at være bange«. Det skete i september måned, da, på trods af, at Obama, Wall Street og saudierne kørte en frygtkampagne, det amerikanske folk fyrede op under deres repræsentanter i Kongressen med henblik på at tilsidesætte Obamas veto af JASTA-loven, som giver ofre for de saudiskledede terrorangreb på USA den 11. september (2001) mulighed for at lægge sag an imod dem, der var ansvarlige i den saudiske regering og det saudiske kongehus.

I normale tider vil dagene efter et præsidentvalg være kendetegnet ved en forlænget pause, en 'afdragsfri' periode, mens den nye præsident udvælger en administration og formulerer en politik, og mens borgere tager mål af denne politik. Men dette er selvfølgelig ikke normale tider. Begge kandidater er så forhadte af befolkningen – der i de fleste tilfælde hader begge kandidater lige meget – og deres politik er så moralsk depraveret og morderisk, at dagen efter valget vil blive en dag med raseri, måske endda kaos. I endnu højere grad end før valget, vil der hos de fleste amerikanere findes en forudanelse om den fare, som konfronterer Amerika og verden. Den kendsgerning, at der kun findes én løsning – nemlig, at Obama fjernes, og **LaRouches uopsættelige love**

gennemføres – vil ikke ændre sig på grund af valget, men vil være endnu mere indlysende og nødvendig.

I hele den næsten to år lange valgproces har der stort set været nul dækning af det faktum, at verden uden for det transatlantiske område er blevet transformeret, et spørgsmål, der nu aktivt diskuteres på Valdai Internationale Diskussionsklubs 13. årlige konference i Sotji, Rusland. BRIKS, den Nye Silkevejsproces og de nye internationale finansinstitutioner, der er etableret af Kina, Rusland og deres partnere på alle kontinenter, har bragt resten af verden sammen omkring et nyt paradigme for harmoni, udvikling af infrastruktur, samarbejde om rummet og en fælles front mod den terroristsvøbe, som er skabt af de amerikanske og britiske, ulovlige krige i Sydvestasien. Viden om dette nye paradigme, som **EIR-rapporten *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*** indfanger det, udgør den gnist, der behøves for at vende frygt og raseri til optimisme og kreativ tænkning, med henblik på at bygge en fremtid for menneskeheden.

Vi har intet valg.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt udsender sin første 'Fireside Chat' om bankkrisen, fra Det hvide Hus, Washington, D.C., 12. marts, 1933.

BRIKS-lande er 'Gode venner, brødre og partnere':

En institution at være stolt af, siger grupperingens ledere

16. okt., 2016 – På trods af bestræbelser på at portrættere BRIKS-grupperingen som »død« eller »uden betydning«, så demonstrerede det netop afsluttede, 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, det præcist modsatte: BRIKS eksisterer som en institution, og på trods af omvæltninger i verdensøkonomien og britisk, geopolitisk intrigeren, har disse nationer konsolideret deres plads som »en indflydelsesrig stemme på verdensscenen«, som det udtrykkes i slutkommunikatet, Goa-erklæringen. Den fuldt fungerende Nye Udviklingsbank, som vil øge udlånene til \$2,5 mia. til næste år efter det første, succesfulde års operationer, er bevis på BRIKS' institutionelle karakter.

Den kinesiske præsident Xi Jinping understregede denne pointe med sine bemærkninger til BRIKS Erhvervsrådet, der mødtes i går. Den globale økonomi befinder sig stadig midt i en »usikker genrejsning«, sagde han, men, på trods af vanskeligheder, »så er BRIKS-landenes potentiale og styrke mht. resurser, marked og arbejdskraft forsat uændret« og ser forsat positivt ud for fremtiden. BRIKS-landene, hævdede han, har meget at være stolte af. »Det forgangne årti har set BRIKS-partnerskaber blive udvidet med win-win-resultater. Vi behøver at intensivere vore partnerskaber: Vi BRIKS-lande er gode venner, brødre og partnere, der behandler hinanden med oprigtighed«, lød et citat, der blev vidt udbredt i medierne i dag.

Den indiske premierminister Narendra Modi støttede denne følelse og sagde til Erhvervsrådet, »Jeg tror, jeg taler for alle, når jeg siger, at, gennem en fælles vision og kollektiv handling, vil vi skabe og opretholde dybere bånd mellem BRIKS-

nationer, udvikle vore økonomier og gøre vore samfund trygge. Alt imens vore præstationer har været betydelige, så må vi opretholde den positive kurs og det stærke momentum af engagement internt i BRIKS.« Han understregede især betydningen af at opbygge institutioner i BRIKS-nationerne og sagde, at han så frem til skabelsen af et BRIKS Kreditvurderingsagentur, og til at sætte tempoet op mht. Forskningscentret for Landbrug, Netværket for Forskning i Jernbaner og sportsrådet, blandt andre enheder.

I en tale til Rådet i går rapporterede den russiske præsident Vladimir Putin, at »vi vil nu bygge på denne strategi med den handlingsplan for samarbejde om nye investeringer, som nu er under forberedelse«. At etablere tætte kontakter og samarbejde mellem Erhvervsrådet og NDB er meget vigtigt, understregede han. »Vi håber at se relevante anbefalinger fra erhvervssamfundet for udvidelse af projektaktiviteten med Banken.« Putin bemærkede, at den første BRIKS handelsmesse, der blev afholdt i New Delhi den 12.-14. oktober med støtte fra Erhvervsrådet, demonstrerede »vore landes reelle potentiale for udvikling af økonomisk samarbejde og for sammen at udvide vort arbejde inden for industri og teknologi«. Rusland vil fortsætte sin indsats for at fremme økonomisk tilnærmelse mellem BRIKS-lande og for at lægge fundamentet for lanceringen af nye erhvervsprojekter, sagde han.